

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 38. Senatus edicta pro Philippo, & contra Hæreticos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

que possidebant, gravibus verbis ad-
monebat, ut eorum, qui in Scriptu-
ris sacris de hoc genere sacrilegii no-
tantur, metuant exitium ac severissima
Dei omnipotentis in tales judicia per-
pendant, licet Ecclesia suum jus se-
cundum Canones ob temporum ini-
quitate non prosequatur: insuper in
eodem scripto cum omnibus intra gra-
dus ab Ecclesia prohibitos conjugatis
fiebat dispensatio, nec minus declara-
batur, quod matrimonium, & proles
sint legitimæ, necnon Episcopi omnes,
qui religione essent catholici, in prio-
ri schismate facti, ipsique novi Episco-
patus, quorum sex Henricus tempore
schismatis erexerat, confirmentur.
Cuncta hæc Regii Senatus auctoritate
fuerunt confirmata.

Sæc. XVI.
A.C. 1554.

§. XXXVIII.

*Senatus edicta pro Philippo, &
contra Hæreticos.*

Absoluto reconciliationis negotio uni-
versum Regnum Sedis Apostolicæ
obsequio sese penitus devoverat, ex-
ceptis quibusdam malevolis, qui hæ-
reticis doctrinis assueti nomen, aucto-
ritatemque Pontificis abhorrebant. Ni-
hilominus Senatus edictum promul-
gabat, vi cujus leges a Richardo II,
Henrico IV. & V. contra hæreticos con-
ditæ

Burnet t. 2.
l. 2, p. 443.

Sæc. XVI.
A. C. 1554.

ditæ innovabantur. Hujus rei consilium suggerebant inferioris Curiae Patres, nec minus paulo post in eodem foro agebatur de alio edicto, vi cujus cunctarum solemnium nuptiarum, quas Sacerdotes contraherent, denuntiationes irritæ declarabantur: Cum vero potissimi hoc edictum reprobarent, veriti, ne exinde hæretici magis in rabiem agerentur, hinc aliud condebatur, quod die decima nona Decembris ad superioris Curiae Proceres fuit transmissum: verum illi hoc quoque edictum rejiciebant, eo quod illud quamplurimas bonorum Ecclesiasticorum alienationes tam ab Episcopis, quam a Sacerdotibus conjugatis factas tanquam irritas declarasset. Postea fuit sancitum, quænam, & quot delicta censeantur esse læsæ Majestatis crimina, simulque statutum, quod is, si qui Philippo Regis Angliæ titulum æque, ac Mariæ prærogativam Reginæ de jure competere negaverit, aut illum titulum eidem demere præsumpserit, ad perpetuos carceres damnetur, omnibus ejus bonis Regis ærario addictis. Porro cum Philippus se prolium ex conjuge sua suscipiendarum tutelam gesturum, regnumque administraturum polliceretur, usque dum masculus coronæ hæres decimum octavum, fœmina vero decimum

mum quintum ætatis annum attigisset, hinc fuit statutum, ut perduellionis reus esset, quiscunque toto hoc tempore in Regis vitam quidquam machinatus fuerit. Pariter mortis pœna contra eos decernebatur, qui illa precum formula uterentur, vi cujus Hæretici Deum rogabant, ut cor Reginæ moveret ad detestandam idololatriam, atque amplectendam fidem Orthodoxam, aut saltem illius vitæ cursum abscindere, illamque prompte vivis eripere dignaretur.

Sæcul. XVI.
 A.C. 1554

§. XXXIX.

Papæ auctoritatem timentes a Gardinero Cancellario metu liberantur.

Conditis adhuc aliis legibus, Senatus die decima sexta Januarii Anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto Sessionibus suis finem imponebat: ut vero illi, qui Papæ auctoritatem verebantur, solatio afficerentur, hinc Cancellarius eisdem hæc exponebat: „Angliæ Reges hucusque semper Sacram Sedem honestis limitibus circumscriptam venerabantur, ea propter nunc minus, quam unquam alias de illa quid sinistri timendum, eoquod hodie omnes Principes insu-

Hist. Eccles. Tom. XLII. E perha-